

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/128/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5909201602
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5909201602.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: Ing. P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., Š. P. XX, právne zastúpený Mgr. Ivanom Petkovom, advokátom so sídlom v W., A. Q. XX, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 6C/12/2009-331 zo dňa 20. júna 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 38.755 Eur **z r u š u j e** a v tomto rozsahu mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd rozsudkom z 20.06.2012 sp. zn. 6C/12/2009-331 (v poradí druhým) zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 38.755 Eur titulom náhrady škody (nemajetkovej ujmy) podľa Zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ si uplatňuje nárok na náhradu škody titulom náhrady nemajetkovej ujmy za čas strávený vo väzbe od 29.06.2004 do 01.06.2005 (celkovo 337 dní). Uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. Tp 38/2004 zo dňa 30.06.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tpo 155/2004 zo dňa 10.08.2004 bol navrhovateľ vzatý do väzby. Navrhovateľ bol prepustený na slobodu uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2Tos 81/2005 zo dňa 01.06.2005. Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 7T 22/2005 zo dňa 01.08.2007 bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby týkajúcej sa skutku, ktorý zakladal trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, 2 písm. e/ Trestného zákona, keď vo vzťahu k skutku, ktorý pôvodne zakladal trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona, prokurátorka v priebehu hlavného pojednávania ustúpila od obvinenia. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.08.2007. Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 5 ods. 1, ods. 2, § 8, § 9 ods. 1, § 10, § 20 Zákona č. 58/1969 Zb., poukazujúc aj na rozhodovaciu činnosť súdov (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 31.05.2007, sp. zn. 4Cdo 177/2005) dospel k záveru, že je dôvodné zaviazat' odporcu na náhradu škody za predchádzajúce nezákonné pozbavenie osobnej slobody v zmysle Zákona č. 58/1969 Zb. v spojení s článkom 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Ďalej vychádzajúc zo záverov Rozsudku NS SR sp. zn. 4 M Cdo 15/2009 vyvodil, že oslobodenie spod obžaloby má v zmysle ust. § 4 Zákona č. 58/1969 Zb. rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vzatí do väzby pre nezákonnosť, ak k oslobodeniu došlo z dôvodu, že predpoklad spáchania trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. Výkonom väzby u navrhovateľa došlo k obmedzeniu jeho súkromného a rodinného života, k odčleneniu navrhovateľa od jeho najbližších a táto skutočnosť neodvratne zasiahla aj do jeho osobného a spoločenského života. Výkonom väzby navrhovateľ nielenže bol obmedzený v slobodnom pohybe, ale počas výkonu väzby na protest držal hladovku a výrazne schudol. Týmto spôsobom bola znížená jeho fyzická zdatnosť, keďže predtým bol reprezentantom Slovenskej republiky vo vzpieraní. Výkon väzby mal vplyv aj na psychický stav navrhovateľa, ktorý po výkone väzby bol apatický, uzavretý, zanedbával starostlivosť o svoj zovňajšok. Po prepustení na slobodu si z uvedeného dôvodu nedokázal nájsť zamestnanie. Navrhovateľ bol príslušníkom policajného

zboru, z ktorého na základe výkonu väzby bol prepustený. Výkonom väzby stratil čas na odborný rast, ako aj možnosť opätovného prijatia do policajného zboru. Na základe vyhodnotenia skutkových okolností dospel k záveru, že je dôvodné navrhovateľovi priznať náhradu škody titulom nemajetkovej ujmy vo výške 115 Eur za každý deň obmedzenia osobnej slobody, celkovo vo výške 38.775 Eur. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa, pokiaľ tento žiadal priznať náhradu nemajetkovej ujmy do výšky 200.000 Eur, ako nedôvodný zamietol.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podali odvolanie navrhovateľ a odporca písomným podaním z 06.08.2012 (č. I. 346), ktorý v mene ministerstva spravodlivosti podpísala v tom čase štátna tajomníčka ministerstva spravodlivosti JUDr. Monika Jankovská.

Krajský súd v Žiline uznesením z 13.05.2015 sp. zn. 7Co/202/2015-553 rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 38.755 Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie navrhovateľa proti rozsudku okresného súdu podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol ako oneskorene podané. Vo výroku krajský súd ďalej uviedol, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol, zostáva nedotknutý. Dospel k záveru, že výsledky vykonaného dokazovania nezodpovedajú vyslovenému záveru okresného súdu, že je dôvodné navrhovateľovi priznať náhradu škody vo výške 38.755 Eur. Okresný súd zistený skutkový stav vyhodnotil v rozpore s podmienkami uvedenými v § 132 O.s.p..

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 13.05.2015 sp. zn. 7Co/202/2015 podal dovolanie navrhovateľ. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 13.05.2015 sp. zn. 7Co/202/2015 vo výroku, ktorým bol zrušený výrok rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 20.06.2012 č. k. 6C/12/2009 o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 38.755 Eur, zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie smerujúce proti výroku uznesenia Krajského súdu v Žiline z 13.05.2015 sp. zn. 7Co/202/2015, ktorým odmietol odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 6C/12/2009-331 zo dňa 20. júna 2012, odmietol. Dovolací súd poukázal na skutočnosť, že doposiaľ si odvolací súd neujasnil, či odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 6C/12/2009-331 zo dňa 20. júna 2012 bolo podané oprávnenou osobou, keďže odporca na základe výzvy odvolacieho súdu z 09.03.2015 oznámil odvolaciemu súdu (č. I. 524), že štátna tajomníčka podpísala odvolanie na podklade Inštrukcie Ministerstva spravodlivosti SR č. 15/2012 článku 9 ods. 2 písm. c/ z 14.05.2012 č. 20444/2012/30, ktorou sa ustanovuje rozsah podpisových a dispozičných oprávnení (ďalej len „Inštrukcia 15/2012“). Vychádzajúc z obsahu Zbierky inštrukcií a oznámení (zdroj: <<http://www.justice.gov.sk/Stranky/Zakony/Zbierka-instrukcii-a-oznameni-MS-SR.aspx>>) je zrejme, že uvedená inštrukcia bola doplnená Inštrukciou Ministerstva spravodlivosti č. 24/2012 č. 20503/2012-100 z 13.06.2012, ktorá nadobudla účinnosť 15.06.2012, preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu zadovážiť si inštrukciu Ministerstva spravodlivosti č. 15/2012 v aktuálnom znení a vyhodnotiť, či odporca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu riadne, t.j. či štátna tajomníčka bola na takýto úkon v zmysle interného predpisu ministerstva - Inštrukcie č. 15/2012 ku dňu vykonania tohto úkonu (06.08.2012) oprávnená.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (odporca) proti rozsudku okresného súdu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý v napadnutej časti odvolaním odporcu, v ktorej zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške 38.755 Eur, podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Vo vzťahu k dôvodom uvedeným v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.02.2016 sp. zn. 4Cdo/722/2015 bolo potrebné posúdiť, či nastali suspenzívne a devolutívne účinky odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 6C/12/2009-331 zo dňa 20. júna 2012, na základe písomného podania odporcu z 06.08.2012, ktoré bolo doručené Okresnému súdu dňa 09.08.2012 (č. I. 346 spisu). Z tohto podania je zrejme, že odvolanie podpísala JUDr. Monika Jankovská, v tom čase štátna tajomníčka Ministerstva spravodlivosti SR. Bolo potrebné ustáliť, či štátna tajomníčka JUDr. Monika Jankovská bola oprávnená namiesto ministra spravodlivosti podpísať odvolanie, na základe oprávnenia daného Inštrukciou Ministerstva spravodlivosti 15/2012, ktorá v

čase podania odvolania bola menená a doplnená Inštrukciou Ministerstva spravodlivosti 24/2012 č. 20503/2012/100 z 13.06.2012, ktorá nadobudla účinnosť 15.06.2012.

Po doručení Uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29.02.2016 sp. zn. 4 Cdo/722/2015 účastníkom konania, bolo odvolaciemu súdu doručené podanie Ministerstva spravodlivosti SR z 29.03.2012 ako „Vyjadrenie k oprávneniu podať odvolanie za žalovanú“, v prílohe ktorej bola odvolaciemu súdu zaslané úplné znenie Inštrukcie č. 15/2012 Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 14.05.2012 č. 20444/2012/30, ktorou sa ustanovuje rozsah podpisových a dispozičných oprávnení, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných Inštrukciou č. 24/2012 č. 20503/2012-100 z 13.06.2012. V tomto smere Ministerstvo spravodlivosti SR poukázalo na znenie čl. 9 ods. 2 písm. b/ Inštrukcie, podľa ktorého štátna tajomníčka schvaľuje opravné prostriedky v občianskom súdnom konaní. Krajský súd sa stotožňuje s vyjadrením Ministerstva spravodlivosti SR v písomnom podaní 29.03.2016 k oprávneniu štátnej tajomníčky JUDr. Moniky Jankovskej podpísať odvolanie proti rozsudku okresného súdu v tejto občianskoprávnej veci, keď pod pojmom „schvaľovať“ opravné prostriedky v sebe subsumuje aj úkon podpísania opravného prostriedku, ktorý je formálnym prejavom úkonu schválenia. Na tomto oprávnení nič nemení ani znenie čl. 9 ods. 4 Inštrukcie, keďže v oprávnení štátnej tajomníčky „schváliť“ opravné prostriedky je z hľadiska kompetencie takým úkonom (z hľadiska jeho posudzovania, rozhodovania o ňom a podobne), kde úkon „podpísania“ opravného prostriedku je len už jeho následným výsledkom. Uvažujúc o tom, že by po úkone schválenia opravného prostriedku štátnou tajomníčkou mal následne nasledovať úkon jeho podpísania vedúcim zamestnancom alebo iným povereným zamestnancom tejto sekcie by sa priečilo zásadám logického užívania a viedlo by to k prílišnému formalizmu pri vykonávaní takéhoto úkonu. Preto uvedené ustanovenie čl. 9 ods. 2 písm. b/ a ods. 4 Inštrukcie v znení účinnej od 15.06.2012 je potrebné chápať ako povinnosť vedúceho zamestnanca alebo iného zamestnanca sekcie podpísať opravný prostriedok, ktorý schválila štátna tajomníčka, nie však s možnosťou vylúčenia vykonať takýto úkon priamo štátnou tajomníčkou. Krajský súd sa ďalej stotožňuje so stanoviskom Ministerstva spravodlivosti SR v písomnom podaní z 29.03.2016, že pokiaľ následne Minister spravodlivosti JUDr. Tomáš Borec podpísal dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/325/2012-367 zo dňa 16.01.2013, na základe písomného podania datovaného zo dňa 07.04.2013 (č. I. 408 spisu) je to potrebné považovať za úkon, ktorým schválil všetky predchádzajúce procesné úkony v konaní.

Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že v danom prípade nastali suspenzívne a devolutívne účinky odvolania na základe podania odporcu proti rozsudku okresného súdu. Krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie vo výroku, ktorým uložil povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody vo výške 38.755 Eur. Vzhľadom k tomu, že predchádzajúci rozsudok krajského súdu z 13.05.2015 sp. zn. 7Co/202/2015 bol zrušený len z dôvodu toho, že nebolo ujasnené, či odporca riadne podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu, pričom Najvyšší súd SR sa nedotkol posúdenia správnosti rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci, krajský súd v podrobnostiach poukazuje na dôvody predchádzajúceho uznesenia z 13.05.2015 sp. zn. 7Co/202/2015-553, na základe ktorých zrušil rozsudok okresného súdu z 20.06.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, keďže krajský súd dospel k záveru, že na základe podaného odvolania odporcu (v mene ktorého koná Ministerstva spravodlivosti SR) nastali suspenzívne a devolutívne účinky odvolania, pričom okresný súd na základe doposiaľ vykonaného dokazovania predčasne dospel k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu škody vo výške 38.755 Eur, keď vyhodnotenie skutkových okolností nemá oporu vo vykonanom dokazovaní v podstatnej časti, krajský súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti odvolaním odporcu zrušil a týmto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.